

כי הַיַּם־סוּף נִקְרַע לְשָׁנִים־עֶשֶׂר קָרְעִים, כְּנֶגֶד שְׁנַיִם־עֶשֶׂר שָׁבָטִים
 (פְּרָקִי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, מב; עֵינֵי תְקוּנָה כ"א נט.), וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתַפְלָתָם גּוֹרְמִים
 זְוֹנָא דְקָדְשָׁא־בְרִיד־הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים ס"ח): "סְלוּ
 לָרֶכֶב עֲרָבוֹת" – רֹכֵב, דָּא קְדָשָׁא־בְרִיד־הוּא, 'עֲרָבוֹת', דָּא
 שְׁכִינְתָּהּ, שְׁנַת־עֲרֵב בָּהּ כָּל הַגּוֹנִין; וּלְפִי הַזְּוֹנָה שְׁגוּרָם בְּתַפְלָתוֹ, כִּן
 זֹכֶה לְזְוֹנָה; וְהַתְּפִלָּה הֵם שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה נְסֻחָאוֹת, לְפִיכָךְ הַזְּוֹנָה
 כְּקָרִיעַת יַם־סוּף שְׁהֵם שְׁנַיִם־עֶשֶׂר. וְגַם יִשְׂרָאֵל מְפָרְנָסִים לְאַבְיָהֶם
 שְׁבַשְׁמִים בְּתַפְלָתָם (עֵינֵי זוֹהַר וִיקְרָא ז: פִּנְחָס רכ"ו. רמ"א): כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שָׁם
 ק"ה): "וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק", 'וְחֶק לְשָׁנָא דְמְזוֹנָא הוּא' (בִּיצָה ט"ז),
 'וַאֲיֵן עֲמִידָה אֵלָּא תְּפִלָּה' (בְּרָכוֹת ו:). וְזֶה פִּירוּשׁ (תְּהִלִּים צ"ט): "שָׁמְרוּ
 עֲדוֹתַי וְחֶק נָתַן לָמוֹ" – 'עֲדוֹת' זֶה תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שָׁם קכ"ב):
 "שְׁבָטִי יְהִי עֲדוֹת לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'". גַּם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם
 לְבָרְכָה (שְׁבוּעוֹת ל:): 'אֵינֵן עֲדוֹת אֵלָּא בְּעֲמִידָה'; וְעֲמִידָה זֶה תְּפִלָּה,
 שְׁאֵנוּ מְעִידִין עַל אַחַדוֹתָיו. וְכִפִּי שְׁמִפְרָנָם לְאַבְיָו שְׁבַשְׁמִים
 בְּתַפְלָתוֹ, כִּן נוֹתְנִין לוֹ פִּרְנָסָתוֹ. וְזֶה: 'קָשִׁין מְזוֹנוֹתַי כְּקָרִיעַת
 יַם־סוּף', הֵינּוּ מְזוֹנוֹת נִתְחַלֵּק לְשָׁנִים־עֶשֶׂר שְׁבִילִים, לְפִי שְׁתֵּי־
 עֶשְׂרֵה שְׁבָטִי יְהִי.

וְצָרִיד: לְזֶה זְכוּת גָּדוֹל, שְׁיִזְכֶּה אָדָם לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתוֹ דֶּרֶךְ שֵׁעַר
 הַשַּׁיָּר לְשִׁבְטוֹ. וְזֶה שְׁאָמַר אָבִיא בְּנֵי־מִין (בְּרָכוֹת ה:): 'כָּל
 יָמַי הָיִיתִי מְצַטְטֵר עַל שְׁנֵי דְבָרִים: עַל תְּפִלָּתִי שֶׁתִּהְיֶה סָמוּךְ
 לְמַטְתִּי – הֵינּוּ כַּנ"ל, שְׁיִתְּפִלֵּל דֶּרֶךְ שֵׁעַר הַמַּטָּה שְׁלוֹ, כִּי יֵשׁ
 שְׁנַיִם־עֶשֶׂר מַטּוֹת, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ שֵׁעַר מִיָּחָד, וְהַתְּפִלֵּל עַל שְׁלֹא
 תִּתְרַחַק תְּפִלָּתוֹ מִמַּטָּה שְׁלוֹ. וְזֶה לְשׁוֹן מַטָּה, כִּי מַטָּה לְשׁוֹן זְוֹנָה,
 כְּמֵאמַר הַסָּמוּךְ: עַל מַטְתִּי שֶׁתִּהְיֶה נְתוּנָה וְכוּ', וּמַטָּה הוּא בְּחִינַת
 זְוֹנָה. גַּם מַטָּה הִיא בְּחִינַת פִּרְנָסָה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (וִיקְרָא כ"ו): "בְּשִׁבְרֵי

לָכֶם מִטָּה לָחֶם", כִּי שְׁנַיִם-עָשָׂר מִטּוֹת גּוֹרְמִין זֹוּג וּמִפְּרָנְסִין כַּנִּלְ: 'קָשָׁה זֹוּגָן וְקָשִׁין מְזֹוּנֹתָיו' וְכוּ'. גַּם הִתְפַּלֵּל עַל שַׁבָּטוֹ, שְׁיִזְכּוּ לְשְׁנֵי שְׁלֻחָנוֹת. וְזָהוּ: 'וְעַל מִטָּתִי שֶׁתְּהֵא נְתוּנָה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה (בְּבֹא בַתְּרָא כה:): 'הָרוּצָה לְהַחֲכִים וְכוּ', הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר' וְכוּ'.

וַיַּעֲקֹב, שֶׁהוּא כָּלוּל כָּל הַשְּׁנַיִם-עָשָׂר שַׁבָּטִים, וְהָיָה יוֹדֵעַ כָּל מִטָּה וּמִטָּה בְּשָׂרְשׁוֹ – בְּשִׁבִיל זֶה כְּתִיב בָּהּ (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "וַיֵּאֱסֹף יַעֲקֹב רִגְלָיו אֶל הַמִּטָּה". רִגְלָיו – זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים פ"ה): "צַדִּיק לְפָנָיו יִהְיֶה" (עֵינַי בְּרִכּוֹת יד:), הֵינּוּ, שֶׁהָיָה מְאֱסֹף כָּל הַתְּפִלוֹת, כָּל אַחַת לְשָׂרְשָׁה. גַּם הָיָה כֹּחַ בְּיָדוֹ לְהַנְחִיל מִחֲלָקֵי עוֹלָם לְיוֹסֵף, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית מ"ח): "וַאֲנִי נָתַתִּי לָךְ שָׂכָר אֶחָד עַל אַחִיד" וְכוּ', כִּי עַל-יְדֵי תְּפִלָּתוֹ הָיָה מְשַׁפִּיעַ חַיּוֹת לְכָל שְׁלֹשָׁה חֲלָקֵי עוֹלָם, שֶׁהֵם עוֹלָם הַשָּׁפָל וְעוֹלָם הַכּוֹכָבִים וְעוֹלָם הַמַּלְאָכִים. וְזָה: שְׂכָרָם – שָׁפָל, כּוֹכָב, מַלְאָךְ, כִּי כָּל זֶה זָכָה עַל-יְדֵי תְּפִלָּתוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שָׁם): "אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיָּד וְכוּ' בַתְּפִלָּתִי וּבְקִשְׁתִּי":

ג אֲבָל כְּשֶׁאָדָם עוֹמֵד לְהַתְּפַלֵּל, אֲזַי בָּאִים מִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְקַלְפוֹת וּמְסַבְּבִין אוֹתוֹ, וְנִשְׁאָר בַּחֲשֵׁךְ וְאִין יָכוֹל לְהַתְּפַלֵּל, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (אִיכָה ג): "סִכַּתְּ בְּעֵנַן לָךְ מִעֲבוֹר תְּפִלָּה", וְכְתִיב (תְּהִלִּים י"ב): "סָבִיב רְשָׁעִים יִתְּהַלְכוּן", שֶׁהָרְשָׁעִים, הֵינּוּ הַקַּלְפוֹת, מְסַבְּבִין אוֹתוֹ. 'כָּרָם זָלַת' – הֵינּוּ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, 'שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם' (בְּרִכּוֹת ו:).

וְדַע, שֵׁישׁ פְּתָחִים הַרְבֵּה בַּחֲשֵׁךְ הַזֶּה לְצֵאת מִשָּׁם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה (יוֹמָא לח:): 'הֵבֵא לְטָמְא, פּוֹתְחִין לוֹ – יֵשׁ לוֹ פְּתָחִים הַרְבֵּה' עֵינַי תּוֹ שַׁבַּת ק"ד. בד"ה אִיתָּ. נִמְצָא, שֵׁישׁ

פְּתָחִים הַרְבֵּה בַחֲשֵׁךְ גַּם לְצֵאת מִשָּׁם. אֲבָל הָאָדָם הוּא עוֹר וְאֵין יוֹדֵעַ לְמִצַּא הַפֶּתַח.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תהמת יכסימו-ט

א עקר החיות מקבלין מהתפלה ועל כן צריך להתפלל בכל כחו כדי להכניס כחו באותיות התפלה. ואזי נתחדש כחו שם ועל ידי זה זוכים לאמונה:

ב לפי מעלת תפלתו בין זוכה לזווגו וכן נותנים לו פרנסתו על כן על ידי תפלה בכח זוכה לזווגו ולפרנסה:

ג על ידי תפלה בשלמות משפיע חיות לכל שלשה חלקי עולם שהם עולם השפל ועולם הכוכבים ועולם המלאכים:

ד בשאדם עומד להתפלל אזי באים מחשבות זרות וקלפות ומסבין אותו ונשאר בחשך ואינו יכול להתפלל. ותכלית התקנה לזה שתראה שיצאו הדבורים מפיה באמת ועל ידי התבה היוצאת מפיה באמת היא תשים לה פתח בחשך שאיתה נצוד בו ותזכה להתפלל היטב. והבן זה היטב היטב כי זה כלל ויסוד גדול בכל דרכי עבודת השם שהכל תלוי בו. שאפלו אם הוא משקע חס ושלום בתכלית התגברות החשך והקלפה והוא כלוא ומסגר שם בכמה סבובים המסבבים אותו מצדי צדדים ואין מניחים אותו להתקרב לקדושה. עקר תקנתו שימשיך עצמו להאמת ויביט על האמת לאמתו ויבקש רק האמת. וכן יראה בתפלתו אף שאינו יכול להתפלל כלל מחמת החשך הרב כנ"ל, עם כל זה יראה רק לדבר הדבור באמת באיזה מדרגה תחתונה שהוא. כגון למשל שיאמר השם הושיעה באמת, אף על פי שאינו יכול לדבר

מֵעַנִּין כְּבוֹד הַנ"ל לְהַעֲלוֹת כָּל הַכְּבוֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמֵעַנִּין צְדָקָה
 שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמֵעַנִּין מַחֲלֶקֶת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֵין שָׁם וְתִרְאֶה
 נִפְלְאוֹת:

מח (מח) הַתּוֹרָה חַיִּים נְצַחִיִּים שְׂבִימָן ע"ב בְּלִקּוּטֵי תַנְיָנָא נְאֻמָּרָה
 בְּעֵת שְׂבָא אֶצְלוּ עַל שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרָשַׁת יִתְרוֹ צִדִּיק אֶחָד מִפְּרָסָם
 גָּדוֹל, וְהוּא זְכוֹרָנוּ לְבָרְכָה לֹא אָמַר שׁוּם תּוֹרָה בְּלֵיל שַׁבַּת קֹדֶשׁ
 וְלֹא בְיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. וְכִשְׁנֵמְרָנוּ סְעֻדַת שַׁחֲרִית שֶׁל שַׁבַּת וְכִבֵּר
 בִּרְכָנוּ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן, וְהֵינּוּ סְבוּרִים לְהַסְתַּלֵּק מִהַשְּׁלָחַן כְּנַחוּג אַחַר
 בְּרַכַּת הַמְּזוֹן, אֲבָל הוּא זְכוֹרָנוּ לְבָרְכָה נִשְׂאָר אָז יוֹשֵׁב עַל מְקוֹמוֹ
 וְגַם אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ נִשְׂאָרָנוּ אָז יוֹשְׁבִים לְפָנָיו, וְגַם הַצִּדִּיק הַנ"ל נִשְׂאָר
 עֲדִין יוֹשֵׁב לְפָנָיו. בְּתוֹךְ כֵּךְ עָנָה וְאָמַר כְּשֶׁרוֹאִין אֶת עַצְמוֹ עִם
 הַצִּדִּיק אֲפֵלוּ כְּשֶׁאִין שׁוֹמְעִין תּוֹרָה גַּם זֶה טוֹב מְאֹד כִּי עַל-יְדֵי-זֶה
 מְקַבְּלִין גְּדֻלָּה. וְהַתְּחִיל לֹאמַר תּוֹרָה הַנ"ל בְּתוֹךְ דְּבָרָיו כְּשֶׁנִּכְנַם
 בְּאֻמִּירַת הַתּוֹרָה כִּנ"ל עָנָה וְאָמַר הֲלֹא בְּתוֹךְ כֵּךְ אֲנִי אוֹמֵר תּוֹרָה
 וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן גָּמַר כָּל הַתּוֹרָה הַנ"ל.

הַכָּל שְׂכַמָּה וְכַמָּה תּוֹרוֹת כְּמַעַט כְּלָם נְאֻמְרוּ בְּנִם גָּדוֹל שְׂכַמְעַט
 כְּמַעַט הָיָה הָעוֹלָם חָסֵר מִהַטּוֹב הַגָּנוּז הַזֶּה, וְקֹדֶם כָּל הַתּוֹרָה הָיָה
 הָעוֹלָם מִתְמוּטָט אִם יִזְכּוּ לְהַטּוֹב הַגָּנוּז הַזֶּה. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּדַרְכָּיו
 הַנִּפְלְאִים וְחֲסָדָיו הָעֲצוּמִים סִבֵּב בְּכָל פַּעַם סְבוֹת לְטוֹבָה עַד
 שְׁזָכִינוּ בְּכָל פַּעַם לְשֹׂאב מִהַנִּחַל הַנוֹבֵעַ וְכוּ' כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר הֶעֱלִינוּ עַל הַסְּפָרִים. וְכִבֵּר מְבֹאֵר שְׂאֻמַּר שְׂבִכָל דְּבוּר וְדְבוּר
 שְׂאוּמַר בְּפָנָי הָעוֹלָם תְּלוּיִים בּוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים:

מט (מט) בְּעֵת שְׂאֻמַּר הַתּוֹרָה וְאֶתְחַנֵּן הַנְּדָפָם בְּלִקּוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן
 ע"ח. וְשָׁם מְדַבֵּר מֵעַנִּין שְׂאֻסוֹר לִיֵּאֵשׁ עַצְמוֹ לְעוֹלָם אֵיךְ שִׁיְהִיָּה חַם
 וְשָׁלוֹם. אָמַר אָז בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "מֵעַן טָאָר זִיד נִישְׁט מִיֵּאֵשׁ זִיין.

הַשֵּׁם וְצַדִּיקוֹ הָאֱמֶתִיִּים. וְלִהְיוֹת נִגְדִים הַדּוֹבְרִים עַל צַדִּיק עֲתָק, הַמְּבִיטִים מֵעַקְרָא
בְּסַפְרָיו הַקְּדוּשִׁים בְּרַע עֵינַי לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ עֲלֵיָהָ, לֹא יִסְפִּיק שׁוּם בְּאוֹר. כִּי אַחַר
כָּל הַדְּבָרִים וְהָאֱמֶת הָאֵלֶּה יִחַפֵּשׂ וַיִּבְקֹשׁ תּוֹאֲנָה וְעֲלִילָה, לְדַבֵּר עַל הַצַּדִּיק הַנִּלְוֵל
וְתַלְמִידָיו, זְכוּתָם יִגַּן עֲלֵינוּ, עֲתָק בְּגִאוֹה וּבִזָּה, אֲדָּא אֶפְעַל-פִּי-כֵן לֹא יִכְלָתִי לְהִתְאַפֵּק
מִלְּהִצִּיג מִה שֶׁשָּׁמַעְתִּי מֵעַט בְּזָה, וְקִשְׁטָא קָאִי, וְעַד אֶרְגִּיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר וְאֱמֶת ה'
לְעוֹלָם, וַיִּצִּילֵנוּ מִחֶרֶב פִּיפִיּוֹת; כִּי אֲשֶׁר עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמָיו יִתְבָּרֵךְ, כֵּן אֵל יַעֲזִבֵנוּ
לְנִצָּח, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. וְעֵינַי גַּם-כֵּן בְּלִקְוֵי א' סִימָן יֵט בְּהַתּוֹרָה "תְּפִלָּה לְחַבְּקוּק"
וְתַבִּין קֶצֶת וְעֵינַי שָׁם גַּם-כֵּן סִימָן יו'.

סֵדֶר שְׁבֻתֵי הַר"ן הַיּוֹמִי:

וְשַׁחַר פָּנָיו שִׁיתְאַכְסֵן אֶצְלוֹ, וְהַשִּׁיב רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שְׁזָה אִי
אֶפְשָׁר שִׁיעֲמַד בְּקַבִּיעוֹת אֶצְלוֹ אֲדָּא עַל שְׁבֻת אַחַת יְהִיָּה אֶצְלוֹ
וּבִיּוֹם מָחָר שָׁלַח בְּשִׁבְלֵוֹ, וְקָבְלוּ עַל שְׁבֻת הָרֵאשׁוֹן פְּרֻשֵׁת נַח
וּבְלִיל שְׁבֻת כַּפֶּף רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אֶת רֵאשׁוֹ שִׁיבְרָךְ אוֹתוֹ,
וְקַפֵּץ אַרְבַּע אֲמוֹת מִמֶּנּוּ לְאַחֲזָרְיוֹ בְּרַעְדָּה גְּדוּלָה וְדַבֵּר
בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוּל וְלֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְהַבִּין מִה שֶׁאָמַר אֲדָּא בְּסוּף
דְּבָרָיו שֶׁשָּׁמְעוּ שֶׁאָמַר: אִידָּא אָנּוּ מִתְּבִישִׁים בְּפָנָי זָרַע הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב
זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְלֹא רָצָה לְבָרֵךְ אוֹתוֹ אֲדָּא אֶת הָאִישׁ שֶׁהָיָה עִם
רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, בִּרְךְ מִיָּד כְּשֶׁכַּפֶּף רֵאשׁוֹ וְהָיָה שָׁם בְּשַׁעַת
הַסְּעָדָה שֶׁמָּחָה גְּדוּלָה וּבִקְשׁ הַצַּדִּיק הַנִּלְוֵל אֶת רַבְּנוּ, זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה, שֶׁיֹּאמֶר תּוֹרָה וְלֹא רָצָה בְּשׁוּם אִפְּן, וְאָמַר הַצַּדִּיק הַנִּלְוֵל
בְּעֲצָמוֹ תּוֹרָה וְכֵן הָיָה בְּסַעְדָּה שְׁנֵיָה וּשְׁלִישִׁית וְאַמִּירַת הַתּוֹרָה
שֶׁל הַצַּדִּיק מוֹרְנוּ הָרַב אֲבָרְהָם הַנִּלְוֵל הָיָה בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוּל
וּבְצַעֲקָה גְּדוּלָה וְלֹא נִשְׁמַע שׁוּם דְּבוּר רַק לְבַסּוּף סִיּוּם כֶּךָ הוּא עַקְר
עֲבוּדַת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ וְרַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הָיָה מְשִׁבַּח וּמְפָאֵר
הַתּוֹרָה שְׁלוֹ בְּלִי עֲרָךְ, כְּמַעַט שֶׁאִין דְּגַמְתּוֹ:

סדר שליחו ערוף הימני:

סימן מט (א) אע"ג דקיימא לן דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרם על פה כל דבר שרגיל ושגור בפי הכל כגון

ק"ש וברכת כהנים ופרשת התמיד וכיוצא בהן מותר:

סימן נ (א) קבעו לשנות אחר פרשת התמיד פ' איזהו מקומן וברייתא דר' ישמעאל כדי שיזכה כל אדם ללמוד בכל

יום מקרא משנה וגמרא דברייתא דר' ישמעאל הוי במקום גמרא שהמדרש כגמרא:

סימן נא (א) אומרים ברוך שאמר קודם פסוקי דזמרה וישתבח לאחריהם: (ב) אם סיים ברוך שאמר קודם שסיים

החזן עונה אחריו אמן: (ג) אחר ישתבח יכול לענות אמן אחר ברכת עצמו (ועיין לעיל סימן רס"ו): (ד) צריך ליזהר מלהפסיק בדבור

משיתחיל ברוך שאמר עד סוף י"ח ואפילו לצורך מצוה אין לדבר בין ברוך שאמר לישתבח (ב"י בשם כל בו) (ועיין לעיל סימן נ"ג נ"ד): (ה) בין

המזמורים האלו שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם ובאמצע המזמור שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד: (ו)

צריך להפסיק בין אלילים ובין זה' שמים עשה: (ז) צריך לכוין בפסוק פותח את ידך ואם לא כיון צריך לחזור ולאומרו פעם

אחרת: הגה ואומרים פסוק ואנחנו נברך יה אחר תהלה לדוד (טור וכל בו) וכופלין פסוק כל הנשמה תהלל יה לפי שהוא סוף פסוקי דזמרה (טור) וכן

פסוק ה' ימלוך לעולם ועד (אבודרהם) כשמגיע לועתה ה' אלקינו מודים אנחנו לך או לפסוק וכל קומה לפניך תשתחוה אין לשחות ולהשתחות שם כדלקמן

סימן קי"ג (הר"י ס"פ אין עומדין ור' ירוחם נתיב א') ונהגו לעמוד כשאומרים ברוך שאמר ויברך דויד וישתבח: (ח) אין אומרים הזמירות במרוצה כי אם

בנחת: (ט) מזמור לתודה יש לאמרה בנגינה שכל השירות

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תמוז – זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רצנו יהיה תיקון רכ"ל" –
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עתידות ליבטל חוץ ממזמור לתודה: הגה ואין אומרים מזמור לתודה בשבת ויום טוב (טור) או בימי פסח שאין תודה קריבה בהם משום חמץ ולא בערב פסח ועיין לעיל סימן תצ"ט ולא בערב יום כפור ועיין לעיל סימן תר"ד וכן נהגו במדינות אלו. (מנהגים):

סימן נב (א) אם בא לבית הכנסת ומצא צבור בסוף פסוקי דזמרה אומר ברוך שאמר עד מהולל בתשבחות ואח"כ תהלה לדוד עד מעתה ועד עולם הללויה. ואח"כ הללו את י"י מן השמים עד לבני ישראל עם קרובו הללויה. ואח"כ הללו אל בקדשו עד כל הנשמה תהלל יה: הגה ואם יש לו שהות יותר יאמר הודו לה' קראו עד והוא רחום וידלג עד והוא רחום שקודם אשרי כי בנתיים אינו רק פסוקים מלוקטים: (הגהות מיימוני פ"ז מה' תפלה) ואח"כ ישתבח ואח"כ יוצר וק"ש וברכותיה ויתפלל עם הצבור ואם אין שהות כ"כ ידלג גם מזמור הללו את י"י מן השמים: הגה אם עוד אין שהות לא יאמר רק ברוך שאמר ותהלה לדוד וישתבח (הרא"ש והר"י פרק אין עומדין) ואם כבר התחילו הצבור יוצר ואין שהות לומר פסוקי דזמרה אפילו בדילוג יקרא ק"ש וברכותיה עם הציבור ויתפלל עמהם ואחר כך יקרא כל פסוקי דזמרה בלא ברכה שלפניהם ולא של אחריהם: הגה ומכל מקום יאמר כל הברכות שמחוייב לברך בבקר (כל בו וב"י בשם מהרי"א כמו שנתבאר סימן מ"ו ומ"ז):

סימן נג (א) אומר ש"ץ ישתבח מעומד: (ב) אין לומר ישתבח אא"כ אמר ברוך שאמר וקצת פסוקי דזמרה: (ג) אין לברך על עטיפת ציצית בין פסוקי דזמרה לישתבח אלא בין ישתבח ליוצר (ועיין לעיל סימן נ"ד סעיף ג'): הגה מיהו הש"צ אם לא היה לו טלית תחלה יתעטף בציצית קודם שיתחיל ישתבח כדי שיאמר הקדיש מיד אחר ישתבח ולא יפסיק (כל בו סימן ה') וכן אם אין מניין בבית הכנסת ימתין

הש"צ עם ישתבח וישתוק עד שיבא מנין ויאמר ישתבח וקדיש (מהרי"ל):

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

קם: וגם בעת אשר גוברים רחמיך וחסדיך הרבים עלי, ואתה עוזר לי מעט להתעורר אליך, ולהתחיל לכנוס בעבודתך, איני זוכה להתגבר ולהתחזק בעבודתך, שישמשך דרך הקדש אצלי זמן רב לעולם ועד כי בכל פעם ופעם שעזרת לי ברחמיך לא חסתי על נפשי ולא השתדלתי לעמוד בטובתי אפלו יום אחד בשלמות, "עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו" ואף-על-פי-כן רחמיך גוברים עלינו תמיד ואתה עוזר לנו בכל עת אתה גמלתנו הטובות ואנחנו גמלנוך הרעות ובעצם דחקנו ועמלנו וחלישותנו בעת הזאת אנו צריכים שתתן לנו מנהיג אמתי, שישגיח עלינו בכל יום ובכל עת ובכל שעה, "יחם על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע", אשר יאחז בידינו, ויעלה אותנו ויוציאנו מאפלה לאורה, ויזרה לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה ועתה עתה רבנו של עולם, רבנו של עולם, מרא דעלמא כלא, מלא רחמים, אלקי ישראל, אוהב ישראל באמת "הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה, איכה תרביץ בצהררים", כי נתקיים עתה בנו בעוונותינו הרבים מקרא שכתוב: "כי מי יחמול עליך ירושלים ומי ינוד לך ומי יסור לשאול לשלום לך":

קסא: רבנו של עולם, כבר הבטחתנו כי אין דור יתום, ובודאי גם עכשו בדור הזה נמצאים צדיקים אמתיים בעולם, אשר יש להם זה הכח לקבץ את נפשותינו לחדש אותנו לטובה ולהוריד ולהמשיך לנו חדושי תורה, להתחזירנו בתשובה שלמה לפניך ובכך יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתמלא עלינו רחמים ואל תסתר פניך ממנו, ותזכה אותנו בחסדיך הגדולים לגלות לנו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תמר ◀ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

וְלִהְרֹאוֹת לָנוּ אֶת הַצְּדִיקִי אֲמַת שְׂבֹדֹר הַזֶּה, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ
לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים, וְעַל צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִים אֲשֶׁר עַל יָדָם אֶתָּה עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ
לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

קסב: אָנָּה ה', זַכְנוּ בְּחֶסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים שְׁנִזְכֶּה לְהִתְגַּבֵּר עַל
תְּאוֹתֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ הָרָעוֹת, וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכֶּה לְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר אֶת
תְּאוֹת מָמוֹן מֵאֵתָנוּ וְאֶהְיֶה שְׂמַח בְּחֶלְקִי אֲשֶׁר נָתַתָּ לִי ה', וְלֹא
אֶהְיֶה אֵין לְהַעֲשִׂיר וְלֹא אֶרְדֹּף אַחַר מוֹתְרוֹת לְהִרְבּוֹת הוֹן מֵהַבֵּל
וְאֶפְלוּ הַהִכָּרְחִיּוֹת מֵהַ שְׂאֵנִי מִכָּרַח לְעֶסוֹק בְּאִיזָה עֶסֶק אוֹ מִשָּׂא
וּמִתֵּן בְּשִׁבִיל פְּרֻנְסָה תִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה הָעֶסֶק בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהֳרָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְתִזְכְּנִי לַעֲשׂוֹת מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאִמּוֹנָה וְתִהְיֶה
תּוֹרַתִי קֹבֵעַ וּמְלַאכְתִּי עֲרֵאִי וְלֹא אֶטְרִיד אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתִי כָּלֵל
בְּהַמִּשָּׂא וּמִתֵּן וְאֶפְלוּ בְּעֵת עֲשִׂיַת הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ,
שְׁתִּהְיֶה מַחְשְׁבֹתִי קְשׁוּרָה וּדְבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה
הַמְּלַבֶּשֶׁת וְנִעְלָמֶת בְּכָל עֶסְקֵי מִשָּׂא וּמִתֵּן וּמְלַאכּוֹת וְעֶסְקִים
שְׁבַעֲוֹלָם:

קסג: וְזַכְנִי שִׁיְהִיָּה לִי מִדַּת הַבְּטָחוֹן בְּאֲמַת בְּשִׁלְמוֹת, וְאֶהְיֶה בּוֹטָח
בְּה' תָּמִיד, וְאֲזַכֶּה לְהִשְׁלִיךְ אֶת כָּל יְהָבִי עָלֶיךָ וְאֶתָּה תִּכְלַלְנִי
שְׁתִּתֵּן לִי עֲצָה טוֹבָה בְּכָל פֶּעַם בְּכָל עֲנִינֵי הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן, שְׂאֲזַכֶּה
לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּהַמִּשָּׂא וּמִתֵּן, לְדַעַת מָה וּמָתִי לְקִנּוֹת וּלְמִכּוֹר,
בְּאִפְּן שְׁתִּצְלִיחַ אֶת מַעֲשֵׂי יָדַי וְתִזְמִין לִי פְּרֻנְסָתִי בְּרוּחַ בְּסִכָּה קְלָה
בְּלִי שׁוֹם טְרָדָא וּבְלִבּוֹל כָּלֵל, לְמַעַן אוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֹק
בְּתוֹרַתְךָ וּבְעִבּוּדְתְךָ תָּמִיד:

קסד: אָנָּה ה', חוּם וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֵלָּה וְעַל נַפְשׁוֹת כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְתִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים הָאוֹבְדִים אֶת עוֹלָמָם עַל יְדֵי

תֵּאֲזוּת מָמוֹן, הַטְּרוּדִים כָּל יְמֵיהֶם בְּעֶסְקֵי פְּרִנְסָתָם וְאוֹכְלֵי לֶחֶם
 בְּעֶצְבוֹן בְּזַעַת אַפָּם יֹאכְלוּ לֶחֶם עַד שׁוֹבֵם אֶל הָאֲדָמָה, וּמְאוּמָה לֹא
 יִשְׂאוּ בְּעַמְלָם מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם:

קסד: רַחֵם רַחֵם, הֲצֵל הֲצֵל, אוֹתִי וְאֶת כָּל חֲבֵרְתֵנוּ וְאֶת כָּל עַמִּי
 בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתְּאֲזוּת מָמוֹן, אֲשֶׁר זֹאת הַתְּאֲזוּהָ הִרְעָה נְתַגְבְּרָה
 וְנִתְפְּשְׁטָה מְאֹד מְאֹד עֲכָשׁוּ בַדּוֹרוֹת הַלְלוּ, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ כָּלֵל
 לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצִמְנוּ לְיֹשֵׁב דְּעֵתֵנוּ, לְחֹשֵׁב הַיֵּטֵב מַה יִּהְיֶה בְּסוֹפֵנוּ,
 בְּהֵאֵיךְ אֲנַפִּין נִיעוֹל קָדָם מַלְכָא, מִחֲמַת טְרִדַת דְּעֵתֵנוּ
 וּמִחֲשׁוֹבוֹתֵינוּ בְּכָל עֵת עַל עֶסְקֵי פְּרִנְסוֹתֵינוּ, וְאַפְלוּ הַהִכְרָחִיּוֹת,
 מִבְּלִבְלִין אוֹתֵנוּ מְאֹד מְאֹד:

קסו: ה' אֱלֹקִים, חוֹסֶה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ וְהֲצֵל אוֹתֵנוּ מִתְּאֲזוּהָ הִרְעָה
 הַזֹּאת שֶׁל מָמוֹן וְזִכְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהִיטִיב
 וְתִהְיֶה בְּעֵזְרֵנוּ, שְׁנִזְכָּה לְהִתְנַחֵם צְדָקָה הַרְבִּיהָ לְעֲנִיִּים מְהֻנְנִים וְכָל עַקֵּר
 בְּוִנּוֹת עֶסְקֵנוּ בְּהַמְשָׁא וּמִתָּן יִהְיֶה רַק בְּשִׁבִיל הַצְּדָקָה וְנִזְכָּה לְהִתְנַחֵם
 צְדָקָה יוֹתֵר מִכִּפֵּי כַחֲנוּ, וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ עֲנִיִּים מְהֻנְנִים לְזִכּוֹת
 בָּהֶם וְתַעֲזֹרֵנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה כְּרָאוּי בְּאַמְתּוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת,
 בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב וּבְסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת וְתִזְכְּנוּ לְהִתְנַחֵם צְדָקָה בְּאִפְּן
 שֶׁלֹּא יִתְבַּיֵּשׁ הָעֲנִי בְּקִבְּלָתוֹ, וְאַזְכָּה לְדַבֵּר עַל לֵב עֲנִיִּים וּמְרוּדִים
 לְפִיָּסָם וּלְהַרְחִיב דְּעֵתָם וּלְשַׂמַּח אֶת לְבָבָם:

קסז: "הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי" שְׁאֲזָכָה
 שִׁיתְנַדִּב לְבִי תְּמִיד לְעֵזֶר לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים בְּכָל כַּחַי, הֵן לְפִזּוֹר מִשְׁלִי
 לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים לְהַעֲנִיק לָהֶם וְלִתֵּן לָהֶם בְּשִׁתֵּי יָדִים מִבְּרַכַת ה'
 אֲשֶׁר אֵתָּה נוֹתֵן לִי בְּכָל עֵת, הֵן לְהַשְׁתַּדֵּל עֲבוּרָם בְּכָל כַּחַי לִילְךָ
 וּלְסַבֵּב עֲבוּרָם וּלְקַבֵּץ עַל יַד נְדָבַת לֵב אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְתַמְכָּם
 וּלְסַעֲדָם לְמִלְאֵת יְדֵי עֲנִיִּים הַגּוֹנִים דֵּי מַחְסוּרָם אֲשֶׁר יַחֲסֵר לָהֶם,

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תמו

מזמור מלכה רבי"ת ד"ר ל"א צ"ח מקוה ש"ד צ"ח מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

זקק נתן ולא יעבור יציאת הנצחתי ונצח"ש"י ישיבת תיקון המידות

הן מזונות הן מלבושים וכל מה שהם צריכים: